

KOPER Slovenska reprezentanca se je udeležila evropskega prvenstva v showdownu

Žogica, ki je ne vidiš, ampak slišiš

Po pravokotni mizi z goloma in sredinsko tablo šviga žogica. V njej cingljajo koščki kovine, da jo igralca lahko slišita. Igra showdown je namreč namenjena ljudem z okvaro vida. Reče se ji tudi namizni tenis za slepe in slabovidne in je v zadnjem desetletju v Sloveniji zelo priljubljena. Slovenska reprezentanca, v kateri je tudi Koprčan Aleksander Novak, se je pred kratkim udeležila evropskega prvenstva v showdownu na Finskem in dosegla dobre rezultate.

Showdown je v 60. letih v Kanadi iznašel slepi Joseph Lewis. Ime se mu je menda porodilo iz navdušenja nad revolveraši v starih vesternih. V mednarodnem merilu so ta šport prvič predstavili na paraolimpijskih igrah leta 1980, v Sloveniji pa so ga premierno predstavili leta 1997 v Kopru.

Pred petimi leti ga je prvič spoznal tudi Aleksander Novak, animator prostočasnih aktivnosti v Medobčinskem društvu slepih in slabovidnih Koper.

Trener prepoznal njegov talent

Njegov talent je kmalu pritegnil zaslužen pozornost. "Na nekem prvenstvu sem dosegel šesto mesto. Opazil me je trener Gregor Habjan, ki je tudi najbolj zaslužen za razvoj showdowna pri nas, in me vključil v priprave. Enkrat na mesec se tako dobimo na Okroglem pri Kranju, kjer treniramo ves vikend," pove Aleksander. Tekmovanja v showdownu pri nas poteka v treh ligah, vsako leto pa organizirajo tudi državno prvenstvo. V zadnjih letih so se slovenski showdownisti začeli udeleževati tudi evropskih in svetovnih prvenstev, nazadnje na Finskem, v Tuusuli blizu Helsinkov. Med 25 moškimi tekmovalci je Murskosobočan Aleksander Sabo osvojil srebrno kolajno, Celjanka Jana Führer pa je bila v konkurenci 16 tekmovalk tretja. Silva Mlinarič je osvojila 11., Aleksander Novak 16., Franci Vaupotič pa 23. mesto.

Zanesti se je treba na intuicijo

"V showdownu moraš biti zelo hiter. Vse se začne pri koncentraciji, ki je potrebna tako v obrambi kot v napadu. Nasprotnik ti pošilja žogico z vseh koncev in na različne načine. Udarci so zelo močni. Najbolj se moraš zanesti na lastno intuicijo," pravi Novak. Intuicija je konec koncev ključnega pomena tudi sicer v življenju slepih in slabovidnih. Morda je prav zato ta šport primernejši zanje kot za videče, čeprav ga tudi slednji lahko igrajo, kajpak s posebnimi očali, ki igralcu zatemnijo pogled na igralno mizo.

Ta je na obeh straneh opremljena z golom, igralni polji pa ločuje tabla, dvignjena nad površino mize. Igralca z loparjem usmerjata zvonečo žogico pod sredinsko tablo v nasprotnikov gol. Igra se konča, ko eden od tekmovalcev doseže 11 točk in vodi za najmanj dve do meje 16 točk. Po tem rezultatu prinese zmago prva dobljena točka. Za končno zmago štejeta dva od treh nizov.

Šport ga ohranja živega

"Pomembno je, da tekmo spremlja tudi trener, saj se dogaja, da sodniki vzamejo igro v svoje roke. V Sloveniji si prizadevamo gojiti čisto igro, takšno, ki omogoča, da zmaga najboljši. Pri showdownu ne igramo za denar in ne pijemo nikakršnih vitaminskih napitkov. Gre preprosto za prijetno druženje. Vesel sem, da smo se igralci povezali v dobro klapo," dodaja Novak, ki se je iz Finske vrnil poln lepih vtisov. "Finska je zelo lepa dežela. Narava je čudovita, tudi hrana, ki je tam predvsem ribja, mi je bila zelo všeč."

Showdown še zdaleč ni edini šport, s katerim se ukvarja. V šahu za slepe in slabovidne je na državnem prvenstvu dosegel peto mesto in se tako uvrstil v šahovsko reprezentanco. Ukvarja se tudi s steznim kegljanjem, z atletiko in plavanjem. "S kondicijo nimam težav," pravi. "Šport mi ne pomeni le druženja, ohranja me živega. V življenju me zanima veliko stvari, in tako je tudi pri športu. Ne bi se mogel odločiti samo za enega. Raje sem četrti ali peti v več različnih disciplinah kot prvi samo v eni."

ILONA DOLENC